

Zloèin je zloèin

Autor Administrator

Opravdava li zloèin – zloèin? Davor Glasnoviæ, Glas Koncila, 27. 4. 2008. U Jutamjem listu (5. travnja) Sla-vko Goldstein tvrdi da »Crkva još ne prihvaæa da je Bleiburg posljedica 1941“. Zna li Goldstein što se dogaðalo od 1918. do travnja 1941?

Dokumentirana je èinjenica da je srpska vojska u zarobljenikim logorima u Rusiji 1916. pobila više stotina (po nekim izvorima nekoliko tisuæa) hrva-tskih ratnih zarobljenika koji se nisu htjeli prijaviti u srpsku vojsku (za detalje vidite èlanak dr. Stjepana Matkoviæa „Ratni Zloèin nad Hrvatima u Odesi“, mjeseènik „Politièki zatvorenik“ broj 140,141, 142. Stjepan Radiæ 1928. piše kralju, meðu ostalim: „Ali to se ne zabo-ravlja da je 30.000 seljaka izbatinano i zatvoreno samo radi republikanizma, i da su naše žene, naši stari i naši mladiæi i djeca batinani, a to se neæe nikada zaboraviti. Samo u zatvorima u Zagrebu 1920. do 1930. ubijeno je 76 Hrvata, a žandari bez ikakvog povoda regularno su ubijali i ljude, kao naprimjer 15 seljaka 19. veljaèe 1935. u Sibinju kod Slavonsko-go Broda. Na tisuæe ljudi je bilo podvrgnuto torturama u pritvoru. Dokumentiranaje èinjenica da je u tzv. travanjskom ratu 1941, dok je njemaèki napad na Kraljevinu Jugoslaviju bio u toku, prema još nepotpunim podacima, od strane srpske vojske i èetnika ubijeno više od 300 hrvatskih civila, me-du njima mnogo žena i djece. Spomenut æu samo Mariju Bukaricu roðenu 1934., Maricu Tomiæ roðenu 1914. i Boju Šikliæ roðenu 1897 koje su ubijene u Siveriæu 12. IV. 1941. Interesantno je da Goldstein u svojoj knjizi „ 1941. Godina koja se vraæa“ ne spominje ni jednu od tih ųrtava. Jedan fakt koji Goldstein i naši „antifašisti“ do dana današnjeg prešuæuju jest dokumentirana èinjenica da se je deseti-ne tisuæa bivših èetnika borilo u parti-zanskim redovima i prije „masovnog“ prijelaza u partizane 1944. Samo od 16. studenoga do 8. prosinca 1942. iz knin-ske je opæine na stranu partizana prešlo 660 èetnika s oružjem. Ti su „partizani“ likvidirali desetine tisuæa ljudi u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i drugdje. U jednom izvještaju štabu crnogorsko-sandžaèkih odreda datiranom 28. sijeènja 1942. Tito piše: „Èetnièka zvjerstva nadmašuju ona ustaška“. Ali paertizanske voæe Èolakoviæ, Vukmanoviæ, Vajner i Vujasinoviæ u jesen 1941/42. druže se s èetnièkim poglavcima i ne samo da im ne pada na um potpisati bilo kakvu osudu njihovih zloèina nego te iste èetnike koji su pobili na desetine tisuæa ljudi samo u istoènoj Bosni primaju u partizanske redove. Dokumentirana je èinjenica da su èetnici i partizani vršili najmasovnije pokolje u toku rata. Èetnici su samo od 5. veljaèe do kraja veljaèe 1943. do temelja uništili 47 muslimanskih sela u kotarima Priboj i Plevlje i pobili 9.200 ljudi od kojih 8.200 žena, djece i staraca. Prema detaljnim podacima iz knjige „Krvna osveta“ u Baèkoj u Hrvatskoj je, naravno, prešuæeno u svim medijima) partizani su u jesen 1944.po-bili 40.000 (èetrdeset tisuæa) èlanova maðarske manjine, napnmjer. Pitam, se zašto gospodin Goldstein i drugi nikada nisu osudili masovne zloèine nad nesrpskim narodima. Do 1930. je masakrirano 1500 Makedonaca, a i mnogi su bili ųrtve politièkih smaknuæa, do 1929. srpske su vlasti konfiscirale 761 makedonsku crkvu (pretvorili ih u srp-ske pravoslavne) i 641 školu i protjerali 1.013 uèitelja. Srpski genocid nad Alban-cima poèeo je 1912. ubojstvom desetine tisuæa ljudi, uglavnom žena i djece. Od kraja 1918. do 1921. u miru je masakrira-no blizu sto tisuæa Albanaca, a samo u Albaniji 174 sela, 800 kvadratnih kilo-metara najplodnije doline pretvoreno je uprah i pepeo. Britanski ambasador Albaniji u jednom izvješæu svojoj vladi piše da je putovao autom šest sati a da nije vidio, nijednu cijelu kuæu. Slièno gospodin Goldstein nastavlja ignorirati stvarnu narav partizanskog pokreta koji je u toku rata provodio komunistièku revoluciju u svrhu uspostave jednostranaèke diktature staljinistièkog modela. Jedna od desetine tisuæa nevinih komunistièkih ųrtava u ratu bila je uèi-teljica Ivanka Novak iz Sodražice u Slo-veniji, koja nije pristala na suradnju s partizanima. Molila je da je poštede smrti dok ne rodi dijete. Gurnuli su joj 4. lipnja 1942. kramp u ruku da kopa grob, ali zbog trudnoæe nije mogla pa su je za-davili. To je pravo lice NOB-a i takvih dokumentiranih sluèajeva ima na tisuæe. Titoisti prije, u toku i neposredno nakon rata bili su najfanatièniji sljedbenici Staljina koji ih je zbog toga zvao „potene ne budale“ Tito je 1948. završio kongres SK) rijeèima: „Živio drug Staljin!“ Za mene najšokantniji dio èlanka je Goldsteinovo pozivanje na rad Vladimi-ra ųerjavæa kao pouzdani izvor za broj stradalih na Bleiburyu. Pitam se koliko je Goldstein upoznat s elementarnim èinjenicama o dogaðanjima od svibnja do rujna 1945? Jedna od mnogih tema jesu desetak zarobljenikih logora (gdje su dovedeni civili) na podruèju Hrvatske u tom razdoblju. Jedan od njih je bio u Slavonskoj Požegi, u njemu je bilo 32 tisuæe logoraša. U samo jednom mahu 23. lip-nja odvedeno je 2.466 domobrana na Kozaru gdje su pobijeni (o tome je HTV snimio, emisiju 1997, ali ona nikada nije bila emitirana). Najmanje je 1000 ljudi umrlo od gladi i bolesti – jedno vrijeme su logoraši ostali deset dana bez hrane. Svaku noæ su bila ubojstva u logoru i izvan njega Ujutro bi pobijene natovarili na kola i pobacali u rijeku Bosut. U svojoj knjiziv “Križni put Hrvata patnika“ (Zagreb, 2005) Vinko-Vice Ostojiæ navodi imena 21 osobe koje je on osobno poznao koje su ubijene u sa-mom logoru Požegi. Koliko je Goldstein znao o 105 masovnih grobnica na po-druèju Zagrebaèke ųupanije, itd? Prvi partizanski logor bio je u Podravskoj Slatini i postojao je od kraja 1942. do veljaèe 1945. Ostaci 488 ųrtava iz tog lo-gora su ekshumirani 1998. Dokumentirana èinjenica je da ni-gdje u Europi izvan bivšeg Sovjetskog Saveza komunisti nisu tako krvavo došli na vlast kao u Hrvatskoj, ali u Hrva-tskoj je još sluųbeni stav da su komumsti vodili narodnooslobodilaèku borbu! To jasno pokazuje da je Hrvatska još daleko od zapadne civilizacije. Ignori-ranje, smanjivanje i relativiziranje par-tizanskih zloèina je naša svakidašnjica. Nikakvo citiranje ustaških zloèina ne može promijeniti èinjenicu da su titoisti izvršili genocid nad hrvatskim narodom. Meni nije poznat nijedan sluèaj gdje se je Srpska pravoslavna Crkva isprièala za sva zla koja je nanijela velikosrpska ideologija. Trenutno stanje Srbije najbolje potvrđuje onu poslovicu: „Tiranije se ne popravljaju nego propa-daju“.(Opravdava li prethodni zloèin po-tonji zloèin, ili treba osuditi svaki zloèin?